

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 292/2015-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 16. júna 2015 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, zastúpenej obchodnou spoločnosťou Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingová 4, Bratislava, v mene ktorej koná konateľ a advokát doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., vo veci namietaného porušenia jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7 SžI 11/2013 z 29. januára 2014 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 25. marca 2014 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na súdnu

ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 7 SŽi 11/2013 z 29. januára 2014 (ďalej len „napadnuté uznesenie“).

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľka sa návrhom podaným Krajskému súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia vydaného týmto súdom podľa zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov. Krajský súd uznesením sp. zn. 5 S 279/2012 z 3. septembra 2013 rozhodol o zastavení tohto konania „*podľa § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb.*“ z dôvodu, že sťažovateľka nezaplatila „*súdny poplatok za podanú žalobu vo výške 66 € podľa položky č. 10 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov*“, o čom ju predtým poučil. Na základe odvolania sťažovateľky najvyšší súd napadnutým uznesením uznesenie krajského súdu potvrdil.

Sťažovateľka je presvedčená, že „*súdny poplatok*“ nie je povinná platiť, a preto pre jeho nezaplatenie nie je možné konanie zastaviť. Tvrdí, že „*zásah všeobecného súdu zťažil sťažovateľa neprimerane veľkým bremenom a odňal mu možnosť, aby sa o jeho veci konalo podľa relevantnej právnej normy a pri správnom právnom základe*“.

Podľa názoru sťažovateľky napadnutým uznesením najvyššieho súdu bolo porušené jej základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a právo na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, preto v petite sťažnosti žiada, aby ústavný súd vydal nález, v ktorom vysloví porušenie označených práv týmto uznesením najvyššieho súdu, zruší ho a vec vráti najvyššiemu súdu na ďalšie konanie. Sťažovateľka zároveň žiada, aby jej ústavný súd priznal finančné zadosťučinenie a náhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd návrh predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Pri predbežnom prerokovaní sťažností ústavný súd zistil, že hoci sťažovateľku v minulosti viackrát upozornil na to, že predpokladom úspešného uplatnenia námietky porušenia základných práv a slobôd v konaní pred ním je splnenie viacerých všeobecných aj osobitných náležitostí návrhu na začatie konania požadovaných ustanoveniami § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde (napr. III. ÚS 430/2012, I. ÚS 184/2014, III. ÚS 292/2014), medzi ktoré patrí aj dostatočne jasné, určité, zrozumiteľné a kompaktné odôvodnenie (§ 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde) námietky porušenia toho-ktorého základného práva alebo slobody, v predloženej sťažnosti takéto odôvodnenie úplne absentuje. Sťažovateľka svoju sťažnosť založila výlučne na presvedčení, že „*súdny poplatok*“ nie je povinná platiť.

Ústavný súd stabilne judikoval, že skutočnosť, že konanie pred všeobecnými súdmi neskončilo podľa predstáv sťažovateľa, sama osebe nie je právnym základom na namietnutie

porušenia jeho práva na súdnu ochranu sťažnosťou podanou ústavnému súdu, pretože označené právo v sebe nezahŕňa záruku úspechu v konaní (II. ÚS 218/02, III. ÚS 198/07, I. ÚS 265/07, III. ÚS 139/08 a iné).

Keďže uvedená judikatúra je sťažovateľke známa a z ústavnoprávneho hľadiska niet žiadneho dôvodu na spochybnenie právnych záverov najvyššieho súdu, ktorý v zmysle jemu zverených kompetencií v odôvodnení napadnutého uznesenia presvedčenie sťažovateľky zrozumiteľnou interpretáciou relevantných právnych predpisov vyvrátil, ústavný súd predloženú sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 1 poslednej vety zákona o ústavnom súde z dôvodu nesplnenia zákonom predpísaných náležitostí, ako aj jej zjavnej neopodstatnenosti.

Ústavný súd v tejto súvislosti poukazuje aj na svoje iné rozhodnutia vydané v totožnej veci sťažovateľky napr. sp. zn. III. ÚS 619/2014 z 15. októbra 2014 a sp. zn. III. ÚS 722/201 z 10. decembra 2014.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. júna 2015